

ЧАСОПИС

КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПРАВА

2014/2

ЧАСОПИС КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПРАВА

Український науково-теоретичний часопис

Заснований
у жовтні 2001 року

2014/2

Виходить
4 рази на рік

Київський університет права НАН України
Інститут держави і права ім. В.М.Корецького НАН України

Головний редактор

Шемшученко Ю.С.

Заступник головного редактора

Бошицький Ю.Л.

Редакційна колегія

Андрійко О.Ф.,
Батанов О.В.,
Вашук О.М.,
Горбатенко В.П.,
Костенко О.М.,
Савчук К.О.,
Семчик В.І.,
Усенко І.Б.,
Ходаківська Т.В. (редактор),
Чернецька О.В.,
Шевченко Я.М.

Іноземні члени редакційної колегії

Райнер Арнольд (Німеччина),
Богуслав Банашек (Польща),
Уільям Батлер (США),
Арнольд Варенвальд (Німеччина),
Ванда Ламм (Угорщина),
Адам Махарадзе (Грузія),
Герберт Шамбек (Австрія)

Рекомендовано до друку
Вченою радою
Київського університету права
НАН України
(протокол № 7 від 23.06.2014)
Вченою радою
Інституту держави і права
ім. В.М. Корецького
НАН України
(протокол № 6 від 01.07.2014)

Передплатний індекс
23994

ISSN 2219-5521

ЗМІСТ

Бошицький Ю.Л. Перспективи розвитку Київського університету права
НАН України у 2014/2015 навчальному році: десять пріоритетів 4

Теорія та історія держави і права. Філософія права

Оніщенко Н.М., Стоцький С.В., Сунєгін С.О. До питання про відповідальність
держави перед громадянським суспільством 9
Гладкий С.О. Правовий менталітет як об'єкт правового самопізнання 14
Змерзлий Б.В. Общие решения комитета по портовым делам и дальнейшее
развитие портового дела в 1901–1913 гг. в черноморско-азовском регионе 17
Бедрій М.М. Норвезьке звичаєве право: деякі історико-правові аспекти 23
Десятник В.О. Критика методу визначень Арістотеля та сучасна юридична наука 27
Минькович-Слободяник О.В. Вплив моралі на формування правової та політичної культури 31
Міхневич Л.В. Здобутки правознавців волинського (кременецького) ліцею 35
Ситар І.М. Методологія порівняльного правознавства
в контексті акультураційних процесів (комплексний аналіз) 39
Войтович Н.П. Проблема взаємодійності індивіда та держави
у науковій спадщині Б. Кістяківського 45
Гриб А.М. Примирення у дореформеному законодавстві
Російської імперії та правозастосівній практиці українських губерній 49
Куцїнак О.В. Поняття та ознаки правових актів 53
Москаленко Я.Л. Місце і роль юридичної герменевтики в системі наукових знань 57
Урсуляк О.В. Австрійський закон про введення суду присяжних 1869 р.:
історико-правовий аналіз 62

Конституційне право та конституційний процес в Україні

Батанов О.В. Конституційно-правові проблеми державного устрою України:
теорія та практика 66
Георгієвський Ю.В. Конституційно-правова природа компетенції органів
державної виконавчої влади та місцевого самоврядування 70
Корнієнко П.С. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини
як спеціалізований правохисний орган Української держави 74
Лотюк О.С. До питання співвідношення громадянського суспільства і держави 78
Макарова З.С. Типологія форми державного правління 82
Бак В.І. Конституційно-правовий механізм взаємодійності Президента України
та Верховної Ради України 86
Банах С.В. Законотворчі функції омбудсмена в зарубіжних країнах: теорія та практика 90
Вишневський С.Ф. Теоретичні проблеми визначення поняття функцій
органів самоорганізації населення 93
Карелова Г.А. Місце та роль правових позицій Конституційного Суду України
з питань кримінальної відповідальності в науці та правозастосівній практиці 98
Поспелова І.М. Роль Центральної виборчої комісії в регулюванні
проведення передвиборної агітації 101
Товпеко Я.К. Конституційно-правові проблеми усиновлення одностатевими парами
в контексті принципу рівності прав і свобод людини і громадянина 107

Адміністративне право і процес. Фінансове право. Інформаційне право

<i>Середа Г.П.</i> Окремі питання інформатизації прокурорської діяльності	111
<i>Коссе Д.Д.</i> Правовий режим (інтеграційний та позагалузевий підхід)	114
<i>Перошук З.І.</i> Ознаки правовідносин у сфері бюджетної системи України	119
<i>Байжанов О.А.</i> Деякі аспекти прокурорського нагляду за видачею торгових патентів для провадження підприємницької діяльності	124
<i>Баронін Д.Б.</i> Суд як структурний елемент судової системи	128
<i>Василенко Л.П.</i> Історія становлення державної та правової політики в галузі захисту об'єктів довкілля від негативних факторів	132
<i>Жидецька К.В.</i> До питання про здійснення громадського контролю припинення громадських організацій та забезпечення однотипності судової практики	136
<i>Козачук О.А.</i> Порушення норм лісового законодавства адміністративно-правові санкції	145
<i>Леценко Р.М.</i> Проблеми вдосконалення фінансово-правового регулювання офшорних механізмів у законодавстві України	148
<i>Нікітіна З.І.</i> Реєстрація суден як самостійний (особливий) вид адміністративних процедур	155
<i>Поворознюк М.І.</i> Ознаки позовного провадження як процесуальної сфери реалізації права на захист в адміністративному суді	161
<i>Таланчук І.В.</i> Доступність як адміністративний чинник права інвалідів на освіту	165
<i>Чемерис М.С.</i> Актуальні питання гарантування і страхування вкладів в Україні	169

Проблеми цивільного та підприємницького права в Україні

<i>Бондарева М.В.</i> Межі спадщини: теоретичні аспекти	173
<i>Джавадов Х.А.</i> Некоторые аспекты определения содержания понятия «правосудие» в контексте характеристики судебной деятельности	178
<i>Ізарова І.О.</i> Зближення та гармонізація як основні тенденції розвитку цивільного процесуального права	182
<i>Молчанов Р.Ю.</i> Щодо індивідуалізуючої придатності імен фізичних осіб	187
<i>Петрина В.Н.</i> Господарські об'єднання: правові проблеми управління	191
<i>Цимбалюк В.І., Мішук І.В.</i> Нормативно-правове забезпечення трансплантології в Україні та за кордоном: окремі аспекти	195
<i>Федорченко Н.В.</i> Ціна як звичайна умова договору про надання послуг	199
<i>Шеришун С.М.</i> Правові критерії оцінки впливів на стан навколишнього середовища	203
<i>Гузь Є.В.</i> Проблеми відкритості і прозорості в цивільній і правозастосовчій практиці	207
<i>Сіроштан О.О.</i> Правова природа права на обов'язкову частку у спадщині	211
<i>Твердохліб Ю.В.</i> Правове регулювання дисциплінарної та цивільно-правової відповідальності у сфері арбітражного управління підприємством у процедурі банкрутства в Україні	216
<i>Чорна Ю.В.</i> Світові тенденції застосування політики «нового старту» до неплатоспроможних приватних осіб	218
<i>Яремova І.В.</i> Особливості судового рішення як підстави набуття права власності на нерухоме майно	223

Проблеми права інтелектуальної власності

<i>Бошицький Ю.Л.</i> Удосконалення національної освіти у сфері інтелектуальної власності: сучасні вимоги та основні тенденції	227
<i>Ковальова М.В.</i> Комерціалізація технологій: американський досвід	234
<i>Стовпець О.В.</i> Філософсько-правові аспекти сучасної концепції інтелектуальної власності	237
<i>Бондаренко О.О.</i> Деякі сучасні проблеми цивільно-правової охорони промислових зразків в Україні	242
<i>Лузан А.В.</i> Цивільно-правова охорона винаходів: методологічні, понятійні та практичні проблеми наукового пізнання	245

Аграрне, земельне та екологічне право

<i>Бусуйок Д.В.</i> Правове регулювання планування використання земель: зарубіжний досвід	249
<i>Світінська А.С.</i> Правові проблеми здійснення державного нагляду (контролю) за забезпеченням екологічної безпеки спеціального надрокористування в Україні	253
<i>Кулинич О.П.</i> Визнання недійсним державного акта на право власності на землю як спосіб його захисту: судова практика та шляхи її вдосконалення	257
<i>Рудень О.В.</i> Правове регулювання охоронних зобов'язань за екологічним законодавством України	262
<i>Храпач С.В.</i> Загальна характеристика правового регулювання іпотеки космічних об'єктів в Україні та шляхи його вдосконалення	265

Кримінальне право та криминологія

<i>Головкін Б.М.</i> Поняття злочинності на ринку землі	270
<i>Кваша О.О.</i> Зміст поняття «необхідна співучасть» у кримінальному праві України	274
<i>Жук О.М.</i> Постпенітенціарна ресоціалізація жінок, звільнених із місць позбавлення волі	278
<i>Мальський М.М.</i> Особливості діяльності адвоката в транснаціональному виконавчому процесі	281
<i>Нерсесян А.С.</i> Соціальна функція адвокатури як невід'ємного елементу правосуддя в демократичному суспільстві	287
<i>Палкох Л.М.</i> Норми про кримінальну відповідальність за посягання на правосуддя в праві України у період Гетьманщини	290
<i>Рогатюк І.В.</i> Кримінально-процесуальне закріплення використання поліграфа (детектора брехні) у слідчій практиці	294
<i>Ткачова О.В.</i> Мотиви і мотивація вчинення умисних вбивств	298
<i>Бондарчук В.В.</i> Регламентація виправданого ризику в кримінальному законодавстві іноземних держав	303
<i>Влад С.Ф.</i> Судово-балістична експертиза та її доказове значення для слідчого та прокурора в умовах нової редакції Кримінального процесуального кодексу України	307
<i>Гусак Т.П.</i> Соціально-політичні причини та умови масових заворушень у сучасній Україні	310
<i>Єднак В.М.</i> Постановлення завідомо неправосудного судового рішення як суспільно небезпечне діяння у складі злочину, передбаченого ст. 375 КК України: окремі термінологічні аспекти	316
<i>Карпенко І.М.</i> Особливості добровільної відмови при вчиненні злочину у співучасті та її вплив на кримінально-правову оцінку діянь окремих співучасників	320
<i>Михайлов І.М.</i> Покарання за суспільно небезпечні діяння щодо незаконно виготовлених, одержаних чи підроблених марок акцизного збору та їх голографічних захисних елементів: питання теорії та практики	324
<i>Оберемко Ю.О.</i> Криминологічний аналіз умисних вбивств, що вчиняються з корисливих мотивів	328
<i>Полях В.Б.</i> Криминологічне визначення поняття «рецидивна злочинність неповнолітніх, що були засуджені до позбавлення волі»	333
<i>Чернов А.О.</i> Окремі аспекти кримінально-правової характеристики самоправних дій, передбачених ст. 356 КК України	337
<i>Чорней С.В.</i> Щодо питання про ознаки повної осудності	341
<i>Ясінювський І.Г.</i> Переваги і недоліки медіації при вирішенні правових конфліктів	344

Ю. В. ТВЕРДОХЛІБ

Юлія Валеріївна Твердохліб, аспірант Київського університету права НАН України

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ТА ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У СФЕРІ АРБІТРАЖНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ У ПРОЦЕДУРІ БАНКРУТСТВА В УКРАЇНІ

Вирішення питання відновлення платоспроможності підприємств, що знаходяться під загрозою банкрутства, потребує сумлінного ставлення до своїх обов'язків одних із основних учасників відносин неплатоспроможності – арбітражних керуючих. У свою чергу, з боку законодавця необхідно забезпечити належний рівень правового регулювання здійснення арбітражного управління та встановлення ефективних форм контролю за їх діяльністю. Відповідно, встановлення юридичної відповідальності таких суб'єктів покликано забезпечити охорону прав та законних інтересів інших учасників відносин неспроможності від неправомірних дій.

Актуальність дослідження зумовлюється останніми змінами законодавства у сфері правового регулювання арбітражного управління в процедурі банкрутства та необхідністю дослідження стану нормативно-правового забезпечення притягнення до дисциплінарної й цивільно-правової відповідальності при здійсненні арбітражного управління підприємством.

Юридична відповідальність не раз ставала предметом дослідження науковців, досить ґрунтовно її розглядали теоретики С. С. Алексєєв, К. В. Басін, В. К. Гришук та ін. В аспекті дисциплінарної та цивільно-правової відповідальності суб'єктів відносин неспроможності цій темі у своїх працях приділили увагу такі науковці-господарники, як Б. М. Грек, Б. М. Поляков, Я. Г. Рябцева та ін.

Метою даної статті є дослідження порядку й наслідків притягнення до дисциплінарної та цивільно-правової відповідальності при здійсненні арбітражного управління підприємством, стану їх правового забезпечення, аналіз новел у цій сфері, виявлення прогалин та формування власних пропозицій щодо удосконалення правового регулювання з даного питання.

У теорії держави та права не існує єдиного сформованого підходу до розуміння та визначення явища «юридична відповідальність». Воно розглядається як у широкому, так і вузькому значенні. Прихильники широкого розуміння юридичної відповідальності пов'язують її не лише з реакцією на порушення правових приписів, а й зі свідомим, добровільним виконанням правових норм, відповідальним ставленням до виконання своїх обов'язків; у вузькому значенні – це реакція держави на скоєне правопорушення¹. С. С. Алексєєв зазначає, що юридична відповідальність – це застосування до правопорушника передбачених санкцією юридичної норми заходів державного примусу, що виражаються у формі позбавлень особистого, організаційного або майнового характеру².

Оскільки арбітражний керуючий виконує певні повноваження власника або керівника боржника в частині управління або розпорядження майном боржника, то Закон про банкрутство прирівняв арбітражного керуючого до службової особи підприємства-боржника³. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»⁴ (далі – Закон про банкрутство) у ст. 107 визначає, що арбітражні керуючі несуть за свої дії та заподіяну третім особам шкоду цивільно-правову, адміністративну, дисциплінарну та кримінальну відповідальність у порядку та обсягах, встановлених законом. Відповідно, новелою серед видів юридичної відповідальності є законодавче встановлення **дисциплінарної відповідальності**. Такий вид відповідальності застосовується до арбітражних керуючих у порядку, встановленому Законом про банкрутство та на підставі Порядку контролю за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів), затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 27 червня 2013 р. № 1284/5⁵ (далі – Порядок). Державний орган з питань банкрутства за поданням Дисциплінарної комісії накладає на арбітражних керуючих дисциплінарні стягнення. Підставами для притягнення до дисциплінарної відповідальності, серед іншого, є: відмова арбітражного керуючого у проведенні перевірки, невиконання розпорядження про усунення порушень законодавства про банкрутство, грубе порушення під час виконання повноважень, що призвело до грубого порушення прав та законних інтересів боржника та (або) кредиторів, встановлення за результатами перевірки неможливості виконувати повноваження. Одна з підстав – набрання законної сили обвинувальним вироком за вчинення корисливого злочину або за яким заборонено здійснювати цей вид господарської діяльності чи займати керівні посади. Аналізуючи положення цього Порядку, нелегко простежити за логікою та послідовністю Мін'юсту. По-перше, Порядок не розкриває значення та змісту, які включає в себе поняття «грубе порушення» і не надає посилання, на що необхідно орієнтуватись при оцінці дій арбітражного керуючого. По-друге, Мін'юст визначає діяльність арбітражного керуючого як вид господарської діяльності і не враховує, що даний Порядок приймався на виконання положень Закону про банкрутство, який вже на той час визначив діяльність арбітражних керуючих як професійну та незалежну, а не підприємницьку, як попередня редакція Закону. Про це свідчить і Роз'яснення Мін'юсту № 0010323-13 від

8 травня 2013 р., у якому підкреслюється, що виділення на законодавчому рівні нової професії – професії арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) – пов'язане з ухваленням у грудні 2011 р. та набранням чинності з 19 січня 2012 р. нової редакції «Відповідно до цього нормативно-правового акта змінений статус арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), який замість суб'єкта підприємницької діяльності став суб'єктом незалежної професійної діяльності»⁶.

Наслідком притягнення до такого виду відповідальності є накладення дисциплінарних стягнень. Стаття 109 Закону містить вичерпний перелік таких стягнень – попередження та позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). Як зазначалось, однією з підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності Порядок визначив набрання законної сили обвинувальним вироком суду. Виходячи з того, що під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховується ступінь вини арбітражного керуючого, обставини вчинення порушення та ступінь тяжкості проступку, було б доречно припустити, що у даному випадку таким видом стягнення стане позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого. Але законодавство про банкрутство не містить жодної норми, яка б врегулювала це питання – чи буде мати право така особа повторно отримати свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого у випадку скасування обвинувального вироку або у разі погашення чи зняття судимості у встановленому законодавством порядку? На нашу думку, це питання є досить актуальним з огляду на те, що будь-який обвинувальний вирок може бути скасовано і прийнято виправдовувальний, а судимість може бути погашена чи знята. Масмо неодноразові такі приклади. Отже, особі повинна бути надана можливість повторно отримати відповідне свідоцтво, інакше наявне порушення її прав та законних інтересів у випадку, коли ця особа відповідає встановленим ст. 97 Закону вимогам.

Цивільно-правова відповідальність арбітражного керуючого, як вказує Я. Г. Рябцева, полягає у відшкодуванні останнім шкоди у випадку невиконання або неналежного виконання ним своїх обов'язків у процедурах банкрутства. Під невиконанням або неналежним виконанням арбітражним керуючим своїх обов'язків розуміють дії чи бездіяльність останнього, що порушує чинне законодавство України, із завданням значної шкоди чи без неї⁷. Відсутність власної вини в цивільному праві доводиться особою, яка порушила зобов'язання⁸. Але на сьогодні цивільно-правова відповідальність арбітражних керуючих зазнала часткових змін. Цей вид відповідальності встановлювався і попередньою редакцією Закону, але тепер законодавець більш чітко розмежував підстави та шкоду, за яку до такої відповідальності можна притягнути. Так, арбітражний керуючий самостійно відшкодовує шкоду, заподіяну особі внаслідок умисних дій чи бездіяльності. Також, виходячи з аналізу ч. 3 ст. 111 Закону про банкрутство, можна дійти висновку, що заподіяну шкоду внаслідок незаконних дій арбітражний керуючий також відшкодовує самостійно. Відповідно, слід розуміти, що кваліфікація таких незаконних дій пов'язана знову ж таки зі зміною статусу арбітражного керуючого та прирівнянням його до службової особи підприємства-боржника. Адже арбітражний керуючий став суб'єктом відповідальності за корупційні правопорушення, а також може бути притягнутий до кримінальної та адміністративної відповідальності як посадова особа. Також новелою в питанні відшкодування шкоди стало те, що шкода, заподіяна особі внаслідок неумисних дій або помилки арбітражного керуючого, відшкодовується за рахунок страхової виплати. Тепер кожен арбітражний керуючий зобов'язаний укладати договір про страхування професійних ризиків; здійснення діяльності без такого договору забороняється. Цікаво, що мінімальний розмір щорічної страхової суми становить триста мінімальних розмірів заробітної плати, встановленої на початок року. На нашу думку, встановлення такого обов'язку доцільно покладати на арбітражних керуючих, яких господарський суд уже призначив у певній справі про банкрутство на здійснення арбітражного управління. Адже в іншому випадку виходить, що незалежно від того, буде призначений арбітражний керуючий чи ні в поточному році, він обов'язково повинен мати встановлену суму у «замороженому» стані, тобто таку, що не може перебувати в обігу. Оскільки, навіть за мінімальних розрахунків, така сума становить більше 350 тис. гривень.

За результатами проведеного дослідження пропонуємо наступні удосконалення національного законодавства в сфері дисциплінарної та цивільно-правової відповідальності при здійсненні арбітражного управління:

1. Частину 2 ст. 110 Закону про банкрутство викласти у такій редакції:

«Страхування професійних ризиків арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючого санацією, ліквідатора) здійснюється арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) протягом трьох робочих днів з дня винесення ухвали про призначення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) господарським судом. Здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) без договору страхування ризиків його діяльності забороняється».

2. Внести зміни до п. 7. 1 Порядку контролю за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) та замінити слова «здійснювати цей вид господарської діяльності» словами «займатися такою діяльністю».

3. Розкрити визначення поняття «грубе порушення» у сфері банкрутства на законодавчому рівні.

¹ Юридична відповідальність: природа, форми реалізації та права людини : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / К. В. Басін; НАН України. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2006. – 19 с.

- ² Теория государства и права: учебник для юрид. вузов и фак. / Под. общ. ред. С. С. Алексеева. – М.: Норма, 2004. – 283 с.
- ³ Закон України «О восстановлении неплатежеспособности должника или признании его банкротом»: Научно-практический комментарий: в 2-х т. / Б. М. Поляков. – К.: Логос, 2014. – 407 с.
- ⁴ Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 14.05.1992 № 2343-XII в редакції Закону від 22.12.2011. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2343-12>
- ⁵ Наказ Міністерства юстиції України від 27.06.2013 № 1284/5 «Про затвердження Порядку контролю за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 03.07.2013 р. за № 1113/23645. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/42763>
- ⁶ Роз'яснення Міністерства юстиції України від 08.05.2013 р. № 0010323-13. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/n0010323-13>
- ⁷ Рябцева Я. Г. Відповідальність арбітражного керуючого // Юстиніан. – 2004. – № 5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=1187>
- ⁸ Банкрутство. Цивільний та кримінально-правовий аспекти: Монографія / Б. М. Грек. – К.: Прецедент, 2006. – 303 с.

Резюме

Твердохліб Ю. В. Правове регулювання дисциплінарної та цивільно-правової відповідальності при здійсненні арбітражного управління підприємством у процедурі банкрутства в Україні.

Наукова стаття присвячена дослідженню стану правового регулювання порядку притягнення до дисциплінарної та цивільно-правової відповідальності суб'єктів здійснення арбітражного управління підприємством. Проведено аналіз норм права, що регулюють правовідносини у цій сфері. Автором досліджено новели правового регулювання даного питання. Сформовано власні пропозиції з удосконалення законодавства про банкрутство.

Ключові слова: арбітражне управління, неплатоспроможність, банкрутство, дисциплінарна відповідальність, цивільно-правова відповідальність.

Резюме

Твердохліб Ю. В. Правовое регулирование дисциплинарной и гражданско-правовой ответственности при осуществлении арбитражного управления предприятием в процедуре банкротства в Украине.

Научная статья посвящена исследованию состояния правового регулирования порядка привлечения к дисциплинарной и гражданско-правовой ответственности субъектов осуществления арбитражного управления предприятием. Проведен анализ норм права, регулирующих правоотношения в этой сфере. Автором исследованы новеллы правового регулирования данного вопроса. Сформированы собственные предложения по совершенствованию законодательства о банкротстве.

Ключевые слова: арбитражное управление, неплатежеспособность, банкротство, дисциплинарная ответственность, гражданско-правовая ответственность.

Summary

Tverdohlib Y. Legal regulation disciplinary and civil liability in the realization of arbitration management company in bankruptcy in Ukraine.

Research paper is devoted to the investigation of the state to regulate the disciplinary and civil liability of conduct of the arbitration management. The analysis of the law governing the relationship in this area. The author researched novel regulation of this issue. Formed own proposals on improving legislation on bankruptcy.

Key words: arbitration administration, insolvency, bankruptcy, disciplinary liability, civil liability.

Отримано 18.06.2014

УДК 346.9

Ю. В. ЧОРНА

Юлія Вікторівна Чорна, аспірант Київського університету права НАН України

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІТИКИ «НОВОГО СТАРТУ» ДО НЕПЛАТОСПРОМОЖНИХ ПРИВАТНИХ ОСІБ

Упродовж останніх десятиріч багато країн пережили процес впровадження інституту банкрутства фізичних осіб. Загальноекономічні тенденції росту споживчого кредитування спричинили небажані, однак природні соціальні наслідки. Разом із доступністю отримання споживчого кредиту почастішали випадки неплатоспроможності фізичних осіб. Масове накопичення заборгованостей вплинуло на ріст ризиків фінансової нестабільності, тому в багатьох країнах світу особливе місце посіло питання правового регулювання банкрутства фізичних осіб.